

ת"פ 48105/11/21 - מדינת ישראל נגד פלונית

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 48105-11-21 מדינת ישראל נ' פלונית

מדינת ישראל	כבוד השופט טל ענר	בפני
	המאשימה	בעניין:
	נגד	
פלונית	הנאשמת	

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעבירות **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, **ותקיפת בן זוג**, לפי סעיף 382+379(ב) לחוק.
2. עסקינן באירוע מיום 18.11.21, בו התפתח ויכוח בין הנאשמת לבן זוגה ואבי-בתה (להלן: המתלונן) על רקע דרישת הנאשמת שהמתלונן ייצא מן הבית. הנאשמת נטלה סכין ממתבח הבית ואמרה למתלונן "אני אהרוג אותך". מיד ובסמוך, השליכה בחוזקה לעבר המתלונן הדום רגליים. המתלונן הזעיק את המשטרה והנאשמת נמלטה מן הבית.
3. תסקיר שירות המבחן סוקר את נסיבות חייה של הנאשמת, כבת 32, מתמודדת נפש המוכרת כנכה בשיעור 100%. בילדותה הוצאה מהבית בצו בימ"ש והתחנכה בפנימיות. בנעוריה חוותה לראשונה התקף פסיכוטי, ובעברה אשפוזים פסיכיאטריים ממושכים. באשר למערכת היחסים עם המתלונן מסרה הנאשמת לשירות המבחן כי גם הוא מתמודד נפש, שנקט כלפיה באלימות וכיום נתון במעצר. בתם המשותפת של בני הזוג שוהה באומנה זמנית במסגרת הליכי אימוץ. הנאשמת קיבלה אחריות למיוחס לה, אך התייחסה לעבירות בצמצום. משיחה עם הפסיכיאטרית המטפלת בה למד שירות המבחן שמצבה הנפשי של הנאשמת בשנה האחרונה היה מאוזן באופן יחסי, אך שיתוף הפעולה שלה עם הטיפול חלקי. נוכח המורכבות הרבה המתוארת לעיל, ובהינתן גורמי סיכון (חוסר יציבות במצב הנפשי, היעדר תובנה וקושי בוויסות דחפים, מערכת יחסים מורכבת עם המתלונן ועוד) - לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית.
4. בטיעונה לעונש עמדה המאשימה על האינטרסים המוגנים בהם פגעה הנאשמת ובהתבסס על פסיקה עתרה

לקביעת מתחם ענישה הנע בין 6 עד 18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. בנסיבות המיוחדות של המקרה עתרה המאשימה לגזור על הנאשמת 5 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות.

5. ההגנה הפנתה בין השאר למורכבות האישית, הנפשית והסוציאלית של הנאשמת ולקשר המורכב בינה לבין המתלונן. וביקשה בהתבסס על כל אלה להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

6. בהתאם להוראות הדין אקבע את מתחם הענישה תוך מתן משקל לערכים החברתיים בהם פגעה הנאשמת, למידת הפגיעה בהם, לנסיבות ביצוע העבירה ולמדיניות הענישה הנוהגת.

7. הנאשמת פגעה בשלוות נפשו של המתלונן, באוטונומיה שלו ובביטחונו, ומדובר בפגיעה לא מבוטלת בערכים אלה, בעיקר נוכח העובדה שבעת השמעת האיומים אחזה בסכין מטבח גדולה.

8. לעניין נסיבות ביצוע העבירה אציין כי עבירת התקיפה המיוחסת לנאשמת היא ברף חומרה נמוך ביותר (השלכת הדום לעבר המתלונן). למעשה, על פי נוסח עובדות כתב האישום המתוקן, שאינן מלמדות שהרהיט פגע בגופו של המתלונן, ספק אם מעשים אלה מגבשים את עבירת התקיפה המושלמת, אולם הנאשמת הסכימה להודות בעבירה זו ואין על כך כעת עוררין. לעניין העונש, ודאי שיש משמעות לעובדה שהרהיט שהושלך לעבר המתלונן לא פגע בו ולא גרם לנזקים.

9. משמעות נכבדה יש לייחס ליחסי הכוחות בין בני הזוג ולהיסטוריה של מערכת היחסים ביניהם, בה הייתה הנאשמת עצמה נתונה לאלימות מידי המתלונן. רצונה של הנאשמת ביום האירוע היה שהמתלונן ייצא מן הבית והיא ניסתה - ביכולותיה המוגבלות - להשיג מטרה זו באמצעים פסולים. עדיין, הנאשמת לא ניסתה חלילה לממש את איומה או להשתמש בסכין שבו אחזה, כך שנראה שהיא מסוגלת לשליטה עצמית מסוימת, חרף מגבלותיה.

10. בעיצוב מתחם הענישה נתתי דעתי לפסקי הדין הבאים:

א. ת"פ (ירושלים) 44216-10-19 **מדינת ישראל נ' הושיאר** (פורסם בנבו, 15.5.23): הנאשמת הורשעה לאחר הליך הוכחות, באיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין. הנאשמת איימה על שופטת שדנה בעניינה ונגזרו עליה מאסר מותנה של 6 חודשים וקנס.

ב. ת"פ (שלום י-ם) 36919-09-20 **מדינת ישראל נ' צמח** (פורסם בנבו 9.1.23): הנאשמת הורשעה במסגרת שלושה תיקים פליליים שונים. בראשון כלבה ברח לפארק ונשך 3 קטינים; בשני, עבירת איומים ובתקיפה הגורמת חבלה של ממש; ובשלישי הפרעה לשוטר. נקבעו מתחמי ענישה שתחתיתם במאסר מותנה, ונגזרו מאסר מותנה, פיצוי וצו מבחן.

ג. רע"פ 4482-20 **חמאד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.9.20): הנאשמת הורשעה עפ"י הודאתה בעבירת איומים על מזכירת בית ספר בו למדה בתה. נגזרו מאסר מותנה והתחייבות.

ד. ת"פ (רחובות) 64296-07-21 **מדינת ישראל נ' פלונית** (פורסם בנבו, 7.11.22): הנאשמת הורשעה באיומים ותקיפה סתם כנגד מדריכות וחניכות במעון בו שהתה. נסיבות חייה קשות מאוד, ונגזרו עליה חודש מאסר על תנאי וצו התחייבות.

ה. ת"פ (תל-אביב) 25544-09-16 **מדינת ישראל נ' לניאדו** (1.7.19): הנאשמת הורשעה בעבירות של איומים, תקיפה סתם והחזקת סכין. הנאשמת, ששימשה כמטפלת אמו של המתלונן, ועל רקע ויכוח קודם בינה לבין המתלונן, תקפה את המתלונן כך שסטרה בפניו ואיימה עליו בפגיעה כשהיא רודפת אחריו שבידיה סכין מטבח. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה וצו של"צ ועד למאסר של 12 חודשים. נגזרו צו של"צ, מאסר מותנה והתחייבות.

11. בהתבסס על הרף הנמוך מאוד של עבירת התקיפה, וכן על נסיבות ביצוע עבירת האיומים על רקע יחסי הכוחות בין בני הזוג וההיסטוריה האלימה מצד המתלונן - מצאתי כי מעשי הנאשמת בנסיבותיהם מלמדים על מידת אשם מופחתת המאפשר קביעת מתחם מקל מהרגיל בסוג זה של עבריינות. **אני קובע אפוא כי מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין מאסר מותנה לבין 10 חודשי מאסר בפועל.**

12. בגזירת הדין בתוך המתחם שקלתי את הודאתה של הנאשמת ובעיקר את נסיבות חייה הרצופים התמודדויות קשות עם חולי נפשי, חוסר יציבות כלכלי וסוציאלי, ניתוק מביתה וזוגיות פוגענית. כל אלה בהצטברם מובילים למסקנה שיש לגזור את הדין ברף התחתון של מתחם הענישה.

13. שקלתי האם אין מקום לגזור את הדין שלא ברף התחתון ממש, משיקולי הרתעה, על ידי הטלת מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות. ברם, להערכתי, נוכח מצבה הנפשי של הנאשמת, נסיבותיה הסוציאליות והיעדר עבר תעסוקתי, ספק רב ביותר אם תימצא כשירה לביצוע עבודות שירות (או להתמיד בביצוען). במקרה כזה יהיה על הנאשמת לרצות מאסר ממשי ולהשקפתי - כמו גם להשקפת המאשימה - עונש זה אינו הולם בענייננו. אשר על כן יבואו שיקולי ההרתעה על סיפוקם החלקי בענישה שכולה צופה פני עתיד.

14. **לאור האמור אני דן את הנאשמת לעונשים הבאים:**

א. ארבעה חודשי מאסר על תנאי, שלא תעבור תוך שנתיים מהיום עבירת אלימות במשפחה, לרבות איומים.

ב. התחייבות בסך 3,000 ש"ח להימנע במשך שנתיים מביצוע עבירה בה הורשעה בתיק זה.

ניתן היום, כ"ד תמוז תשפ"ג, 13 יולי 2023, במעמד הצדדים.